

Mykolas Petrauskas,
IIb klasė

Gėris, keliaujantis iš rankų į rankas

Dažnai net nepastebime, kaip mūsų elgesys atsispindi aplinkoje. Šiltas žodis gali tapti didžiausia švente pavargusiai sielai, o išreikštas gėris gali suteikti šviesos, kurią galbūt kažkas perduos toliau. Bendruomenė gimsta ne iš pastatų ar gatvių, bet iš žmonių ryšio, gebėjimo pastebėti vienas kitą ir dalintis tuo, kas šildo širdis. Todėl pasvarstykime, kaip žmogaus poelgiai formuoja aplinką ir kaip iš gero darbo gimsta dar didesnis gėris.

Atsakinga ir žmonių labai dirbanti valdžia savo darbais formuoja vieningą ir gerumą puoselėjančią bendruomenę. Tai akivaizdžiai matome Klaipėdos rajono savivaldybės veiklose, pastangose dėl gyventojų gerovės. Savivaldybė nuolat investuoja į jaunimą, organizuoja renginius, kaip miestų šventes ar išskirtinių dienų paminėjimus, finansuoja įvairias iniciatyvas, kuria erdves mokymuisi ir, be abejo, bendravimui, o tai ir lemia it virusą plintantį džiaugsmą. Klaipėdos rajone gyvenantys asmenys turi galimybę augti ir išbandyti save sporte, mene ar kitose srityse. Tokias pastangas ypač vertina tie, kuriems rūpi bendruomenė, visgi žmonės susivokia, kad yra svarbūs savo kraštui. Kai aplinkiniai rodo rūpestį žmogui, jis pats padeda skleisti daugiau pozityvumo kitiems. Geri darbai tarsi keliauja iš rankų į rankas, nes vienas žmogus įkvepia kitą, o pagarba ir rūpestis paveikia dar kitus. Tai rodo, kaip džiaugtis turėtume, kad gyvename krašte, kuriame valdžia ne tik valdo, bet ir augina žmones, skatindama juos tapti šviesesniais ir rūpestingesniais vieni kitiems.

Visuomenė vertina asmenybes, kurios drįsta nusižengti dėl moralinio tyrumo. Žmogaus gerumą ir ištikimybę vertybėms atskleidžia Sofoklio tragedija „Antigonė“. Autorius vaizduoja Antigonę, merginą, kaip drąsą ir dieviškąsias vertybes puoselėjančią panelę, kuri nepabūgo rūstaus, autoritariškai valdančio valdovo Kreonto draudimo palaidoti savo brolių. Nepaisydama gresiančios bausmės, ji pasirinko meilę, amžinąsias vertybes ir žmogiškąją pareigą. Antigonės poelgis visuomenėje tapo ne tik pasiaukojimo ženklu, bet ir įrodymu, kad žmogaus sąžinė dažnai yra stipresnė už nedorybes. Jos drąsa paveikė aplinkinius miestiečius, sukeldama užuojautą dėl Antigonės likimo ir pagarbą dėl šio poelgio, o jos sužadėtinis Haimonas, Kreonto sūnus, negalėdamas susitaikyti su mylimosios likimu, iš skausmo pasitraukė iš egzistencijos. Šis kūrinys net ir po daugelio metų atskleidžia, kad nuoširdūs ir kilnūs poelgiai niekada nelieka nepastebėti, nes būtent jie daro įtaką žmonių jausmams bei mąstymui.

Mūsų elgesys tampa tarsi veidrodžiu aplinkai. Tai, ką skiriame kitiems, dažnai sugrįžta mums patiems. Geranoriškumas kuria stipresnę bendruomenę bei artimesnius žmonių ryšius. Kai asmuo mato palaikančią ir dėl kitų besistengiančią bendruomenę, pats ima siekti pokyčių, todėl nuoširdūs darbai, draugiškumas ir gebėjimas mylėti kitus kuria gražiausią visuomenę, tad kurkime ją kartu!